

[Aksel Larsen.]

sig med Forklaring Nr. 2? Jeg vil tillade mig at sige, at hvad Efterretningssektionen angaar, har jeg ikke saa stor Tillid til den, og jeg ved, at der er mange andre, der ikke har Tillid til den, og det er der mange Aarsager til. Men jeg kan ogsaa nævne, at just i den seneste Tid har man jo faaet offentlig frem, at Efterretningssektionen endda havde vildført den højttærede Forsvarsminister, givet ham falske Oplysninger, saa man kan ikke forlange, at vi skal fæste alt for megen Lid til det dèr.

Saa kommer der imidlertid noget andet; det er Generalens Udtalelser til „Aftenbladet“, og man kan mene om dem, hvad man vil, flatterende er de ikke. Endelig kommer dette, som Ministeren helt gik udenom i sin store Svartale og først nødtvungent gik lidt ind paa senere, nemlig om General Gørtz's Skrivelse til Frits Clausen i Anledning af Mindeappellen, hvor han udtrykte sin store Sympati for det nazistiske Partis Mindeappel. Det kan ikke bortforklares med, at nu kan Generalen heller ikke forstaa, at han kunde skrive saadan, for jeg tvivler ikke om, at der er mange Værnemagere, der siger, at nu begriber de ikke, at de kunde blive Værnemagere, og jeg har set under Retssager, at der er Terrorister, der siger, at nu begriber de ikke, at de kunde blive Terrorister. Men det er ikke en tilstrækkelig Undskyldning for, at det Brev blev sendt. Derfor synes jeg ikke, at Ministeren skal slaa sig til Taals med Resultatet af sine hidtidige Undersøgelser, men anstille nogle flere.

Ja, jeg kan slutte. Men jeg vil sige, at over for hele Regeringens Politik staaer dels det, at Folketinget eller Folketingets Flertal i et bestemt afgørende Spørgsmaal har en anden Politik, dels staaer der den Politik, for hvilken Grundlinien er trukket op i Henvendelsen fra de københavnske Bedriftstillidsmænd til Statsministeren, en Henvendelse som røber, at en betydelig Grad af Statsmandsklogskab findes ude paa de københavnske Arbejdspladser. Jeg vil sige om selve Henvendelsen, at det vilde være lykkeligt, hvis vi kunde faa lagt den til Grund for den økonomiske og sociale Politik herhjemme. Jeg vil samtidig sige, at det er ikke flatterende for Regeringen, at da Statsministeren endelig lod sig presse til at svare paa den, blev det et Svar efter den kendte Opskrift: Goddag Mand, Øksekaft! Han svarede kun delvis og paa noget helt andet, end der var spurgt om, og noget af det vigtigste i Henvendelsen kom han overhovedet ikke ind paa i sit Svar. Jeg vil

mene, at denne Henvendelse fra de københavnske Tillidsmænd suppleres ganske ypperligt af Udtalelserne paa Landsforeningen af Besættelsestidens politiske Fangers Landsmøde i Odense i Søndags, hvor man tager Stilling til andre politiske Spørgsmaal end lige de økonomiske. Man siger i denne Udtalelse:

„En ansvarsbevidst Gennemførelse af Retsforfølgelsen i Henhold til Straffelovstillægget af Juni 1945 og en gennemført Udrensning af nazistiske Elementer og andre Landssvigere i offentlig Administration, i Organisationer af offentlig og privat Art.“

Det er, hvad man kræver.

„Som Udrensningen har formet sig,“ siger man videre,

„ikke mindst i den sidste Tid, bliver Retsfølelsen alvorligt krænkert ved Domstolenes Afgørelse, der er i Strid baade med Straffelovstillæggets Aand og med Folkets Retsfølelse. Schimmelmann-Dommen er eet blandt mange Eksempler herpaa. Vi peger paa Nødvendigheden af en gennemført demokratisk Udrensning af unationale Elementer i offentlig Tjeneste, specielt Hær og Politi. Vi opfordrer Anklagemyndighederne til at rejse Tiltale mod alle Stikkere, ogsaa dem, der har faaet udbetalt Dusør af det danske Politi. Vi retter en Appel til Landets dømmende Myndigheder om at rogte deres Hverv i Overensstemmelse med Danmarks Tarv, med Lovens Bogstav og Aand og med Retsbevidstheden i Befolkningen. Vi protesterer mod Planerne om Amnesti for større eller mindre Grupper af Landssvigere.“

Og man siger lidt senere:

„Vi udtaler Ønsket om, at de groveste Landssvigere blandt Hjemmetykkerne mister dansk Statsborgerret og udvises af Landet.“

Jeg mener, at dette er Krav, som sikkert det overvældende Flertal af det danske Folk er enigt i, og som sammen med Udtalelsen fra Bedriftstillidsmændene i København kunde danne et udmærket Grundlag for den Politik, der skal gennemføres her i Landet. Jeg minder samtidig om, at man i denne Udtalelse fra Odense siger:

„Vi tager Afstand fra den Form for Politik, som i Dag drives paa den danske Rigsdag. Vi kan ikke skjule vor Skuffelse over den Tilbagevenden til Førkrigstidens smaalige Partipolitik, som har fundet Sted. Den politiske Debat er trukket ned paa et Niveau, der ikke tjener til Højnelse af Demokratiet, og de partipolitiske